

PROGRAMA DE MA

Budapest Festival Orchestra & Fischer —Escena final de *La valquíria* de Wagner

Palau 100

Dimecres, 27 de maig de 2026 – 20 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb el mecenatge de:

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEO
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

Compromís amb el medi ambient:

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Ingela Brimberg, soprano
Hanno Müller-Brachmann, baix
Budapest Festival Orchestra
Iván Fischer, director

I

Robert Schumann (1810-1856)

Simfonia núm. 3, en Mi bemoll major, op. 97, “Renana”

- I. Lebhaft (animat)
- II. Scherzo. Sehr mässig (molt moderat)
- III. Nichtschnell (no ràpid)
- IV. Feierlich (maestoso)
- V. Lebhaft (animat)

II

Richard Wagner (1813-1883)

Escena final de l'acte III de *La valquíria*

Durada aproximada del concert:

Primera part, 45 minuts | Pausa de 20 minuts | Segona part, 45 minuts.

La durada del concert és aproximada.

#simfonica #òpera #músicauniversal

Poema

Pancratium maritimum

com quan en una nit de juliol
emergeix a la sorra un lliri de mar en silenci discretament
signant el miracle del bulb que floreix a la platja
amb tot aquest esforç descomunal per un dia de vida
només per viure un dia aquesta vida

així voldria jo una biografia

Mireia Calafell

Si una emergència (Proa Edicions, 2024)

Benvingut/da!

És el teu primer concert
de música clàssica
al Palau?

Consells per gaudir
de l'experiència!

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

Brünnhilde i Wotan. Wagner i el seu *Anell del Nibelung*. La Budapest Festival Orchestra i Iván Fischer, el seu fundador. Aquesta nova visita del conjunt hongarès a Palau 100 farà que torni a la vida un dels grups escultòrics de sobre l'escenari del Palau, el de la dreta, que representa tres valquíries en plena cavalcada. Una d'elles serà protagonista d'aquesta vetllada al costat del seu pare Wotan, avui interpretats per la soprano Ingela Brimberg i el baix Hanno Müller-Brachmann. Amb el mestre Fischer i la seva orquestra prodigiosa, la tensió wagneriana està assegurada.

Quines són les claus del concert?

La valquíria Brünnhilde, filla preferida de Wotan, s'acomiada del seu pare una vegada més en l'escena final de *La valquíria*, un dels duos més intensos de tot *L'Anell del Nibelung*. Es tracta d'un cicle de quatre drames musicals (òperes) que suposen més de quinze hores de música, concebut per Richard Wagner. Per no obeir, Wotan castiga la seva filla i li treu la condició divina transformant-la en humana. Només un heroi capaç de traspasar el cercle de foc amb el qual Wotan protegeix a Brünnhilde, la podrà despertar. L'escena final de l'òpera més popular de *L'Anell* estarà precedida per la *Tercera Simfonia* de Robert Schumann, autor que representa una vessant de la música germànica que no sempre va coincidir amb els postulats megalòmans de Wagner. Més aviat al contrari.

A què he de parar atenció?

El programa juxtaposa dos noms fonamentals de la història de la música, però amb visions diferents del sentit estètic. Wagner i Schumann s'admiraven, sí, però també es criticaven. Es coneixien, quan eren joves van col·laborar plegats i, a poc a poc, van anar desenvolupant maneres d'entendre la melodia, l'orquestració i, en general, la forma de fer música des de perspectives molt diferents. Aquesta és una bona ocasió per comparar-los. Que cadascú es deixi anar i senti què li diuen aquestes dues obres magnífiques que, tanmateix, s'inspiren en els paisatges germànics que envolten el curs del Rin, un dels rius més importants d'Europa.

Sabies que...

Wagner i Schumann van coincidir vivint a Leipzig a la dècada del 1830, quan tenien uns vint anys. Wagner va escriure articles per a la revista «Neue Zeitschrift für Musik», que editava Schumann. Tots dos es van tornar a trobar a Dresden, on van coincidir del 1844 al 1849 i on, és clar, Wagner va ser molt crític amb l'obra de Schumann. Quan va sentir la seva òpera *Genoveva* (del 1850, dos mesos anterior al *Lohengrin* wagnerià), va escriure sense embuts: “*Schumann no té sentit de la melodia, i la seva òpera demostra errors de concepció dramàtica*”.

A Palau Digital, la plataforma de continguts audiovisuals gratuïts del Palau, trobareu un episodi de la sèrie de divulgació Perspectives Musicals dedicada a aquesta obra magna. No us la perdeu! www.palaudigital.cat/perspectives-musicals

Palau de la Música Catalana

Palau 100

London Phil & Gardner
Ensemble Pygmalion & Pichon
Hong Kong Phil Orchestra & Peltokoski
Accademia Nazionale di Santa Cecilia & Harding
Philharmonia Orchestra & Salonen
Deutsche Radio Philharmonie & Pons
Batiashvili, Royal Concertgebouw Orchestra & Mäkelä
Passió segons sant Mateu de Bach, amb Simon Rattle
Nederlands Philharmonic & Viotti
Budapest Festival Orchestra & Fischer
San Diego Symphony Orchestra & Payare
The Constellation & Gardiner
Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu & Puig

Temporada 2026–2027
Entrades i abonaments a la venda

Comentari

Del Romanticisme simfònic al Romanticisme operístic

El Romanticisme va ser netament i purament alemany. I va tenir en la música un dels eixos definidors. Tant Robert Schumann (1810-1856) com Richard Wagner (1813-1883) en van ser artífexs indiscutibles, el primer des del simfonisme, el concert, el lied i la música de cambra, i el segon des de l'òpera. Però ambdós van deixar, a part de música, textos teòrics: Schumann des de la crítica i Wagner des de l'assaig. Reunir-los en una sola vetllada com la que ens ocupa permetrà establir no pocs nexes de contacte estètic.

Però a més, el concert d'avui també evoca en les dues peces el riu Rin, el ganivet aquàtic que talla Alemanya i que Schumann pren com a motiu inspirador de la seva *Tercera* (i darrera) *Simfonia*, mentre que és sota les aigües del Rin on Wagner situarà l'inici de *Das Rheingold*, el pròleg de la tetralogia *Der Ring des Nibelungen* que té en *Die Walküre* la primera jornada.

Schumann diu adeu a la simfonia

La *Tercera Simfonia* de Robert Schumann és, en realitat, la quarta i darrera del seu catàleg, tot i que en publicar-se més tard l'anomenada *Quarta Simfonia* (que en realitat és la segona de les quatre escrites pel músic) s'ha imposat una certa confusió sobre quina va darrere de l'altra.

Escrita en la tonalitat de Mi bemoll major i coneguda amb el sobrenom de "Renana" (amb referència al riu Rin), l'última *Simfonia* del compositor es va estrenar amb èxit el 6 de febrer de 1851 a Düsseldorf, durant el darrer període de Schumann i quan els signes de la seva estabilitat emocional i dels trastorns mentals s'estaven fent més que evidents. La patologia arribaria a extrems com l'intent de suïcidi llançant-se precisament al Rin.

Escrita poc després de l'única òpera de Schumann (*Genoveva*, plantejada sobre un model estètic molt afí al de Richard Wagner) i contemporània del *Concert per a violoncel*, la *Simfonia en Mi bemoll* respira vitalitat i llibertat formal i sembla més propera a la *Novena Simfonia* de Schubert que a l'esperit beethovenià que planava sobre els compositors romàntics alemanys.

Precisament el Romanticisme havia fet emergir la idea d'una música "programàtica", és a dir, sobre una base literària o a partir d'unes imatges. En el cas que ens ocupa, Schumann opta per un enfilall narratiu sobre la vida que transcorre a la vora del mític riu alemany. En aquest sentit, el primer moviment seria el de l'aproximació al Rin; el segon, el de la contemplació des de les aigües del turons que l'envolten en temps de la verema; el tercer, el del poeta que mira el riu des de la finestra d'un castell, i el quart, el del retorn a la realitat d'aquell poeta.

En síntesi, la *Renana* és una pàgina cabdal en el simfonisme romàntic i serveix de frontissa entre l'esperit de Beethoven i Schubert i el de Brahms, que agafarà el relleu amb un catàleg (com el seu amic Schumann) de quatre simfonies.

Wotan diu adeu a la seva filla

Hi ha obres que es gesten durant pràcticament tota una vida. I si Goethe va escriure el poema dramàtic *Faust* des del 1788 fins l'any de la seva mort (1832), Wagner va compondre *Der Ring des Nibelungen* des del 1848 (any del primer esbós de parts del llibret del que acabaria sent *Götterdämmerung*) fins al 1874, quan es va acabar la mateixa òpera. Amb tot, el cicle complet no s'estrenaria com a tal, és a dir, com a "festival escènic", fins al 1876, any de la inauguració del Festspielhaus de Bayreuth.

La idea primigènia de Wagner era construir un drama musical que prengués com a punt de partida l'heroi mitològic Siegfried i més en concret la seva mort a mans del pèrfid Hagen. Precisament, "La mort de Siegfried" era el títol provisional del llibret escrit el 1848 i que més tard esdevindria *Götterdämmerung* (la tercera jornada de la *Tetralogia*). De seguida el compositor alemany es va adonar de la necessitat de remuntar-se a la infància de Siegfried i d'aquí la gestació de la primigènia "El jove Siegfried", que acabaria sent *Siegfried*, la segona jornada. Però calia explicar els orígens de l'heroi, la qual cosa va dur Wagner a concebre *Die Walküre*, la primera jornada. Amb tot, s'imposava un pròleg que dugués l'espectador a la comprensió de l'univers mític i tel·lúric de l'obra. D'aquí va sorgir la idea de *Das Rheingold*.

Acabats els llibrets, el desembre del 1852 Wagner va escriure'n la música, seguint –ara sí– l'ordre cronològic de les quatre obres, amb elements extrets d'episodis llegendaris germànics i escandinaus.

Al final de *Die Walküre*, el déu Wotan castiga Brünnhilde, la seva filla valquíria, per haver-lo desobeït. A aquest efecte, la condemna a ser transformada en dona mortal i a ser posseïda pel primer home que la trobi adormida. Brünnhilde implora a Wotan de suavitzar el càstig i finalment Wotan accedeix a encerclar el túmul on dormirà la

valquíria amb un anell de foc: tan sols qui no conegui la por podrà arribar a despertar-la.

En aquesta pàgina Wagner desplega un deversall d'idees que palesen la paternitat d'alguna cosa que va més enllà de l'òpera convencional i que és un drama musical amb tot el que això implica. Per això Wagner utilitza en gran mesura el recurs del leitmotiv (motiu conductor), per exemple el de Loge –divinitat del foc quan tan sols ha aparegut a *Das Rheingold*– quan Wotan l'invoca per encerclar Brünnhilde entre les flames. O el personatge de Siegfried (que encara no ha nascut del ventre de Sieglinde), que serà qui en un futur traspassi precisament aquell foc, perquè és un heroi que no coneix la por.

El cant de Wotan (per a baix-baríton) demana, per una banda, autoritat i rotunditat, però per una altra, tendresa i amor: Wotan és el déu que encapçala la nissaga de divinitats del Walhalla, però també és un pare que estima la seva filla i això es palesa en les primeres frases del passatge conclusiu del fragment, “*Leb wohl, du künhes, herrliches Kind!*”. És així com Wotan es desprèn momentàniament de la seva divinitat i adquireix trets de corprenedora humanitat en un passatge inenarrablement bell, intens i de gran efecte teatral. Un final apoteòsic per a una òpera que, quan baixa el teló, produeix aquella estranya sensació que la cosa ha de continuar. Com així serà en el cas de Siegfried. És clar que allò ja és, com diu el tòpic, una altra història.

Jaume Radigales, professor de la Universitat Ramon Llull i crític musical

Forma part del
**Cercle
d'Abonats
del Palau**

Més que un abonament:
un compromís amb la cultura

Uneix-t'hi ara!

Biografies

Ingela Brimberg, soprano

© Mats Baecker

La cèlebre soprano sueca ha col·laborat amb alguns dels millors directors del món, entre els quals Marc Minkowski, Donald Runnicles, Esa-Pekka Salonen, Daniel Harding, François-Xavier Roth, Leif Segerstam, Sakari Oramo i Pablo Heras-Casado, i és reconeguda per les seves interpretacions de les heroïnes de soprano dramàtica més complexes i exigents del repertori operístic.

Ingela Brimberg va debutar a La Monnaie interpretant el paper de Valentine en una producció de *Les huguenots* dirigida per Marc Minkowski que va ser distingida com la millor producció de l'any 2011 per «Opernwelt». Posteriorment va debutar a la Reial Òpera Sueca com a Ellen Orford de *Peter Grimes* la primavera del 2013.

També ha encarnat la Konstanze d'*El rapte en el serrall*, Amelia d'*Un ballo in maschera* i Donna Anna de *Don Giovanni*, amb la Folkoperan d'Estocolm; els papers titulars de *Jenifa* (a la Norrlands Operan) i *Kàtia Kabànova* (Göteborg Opera); Elettra d'*Idomeneo* per a l'Opéra de Lió i Òpera de Göteborg; Lady Macbeth de *Macbeth* de Verdi per a la Toulon Opera, i Elektra en una espectacular producció de La Fura dels Baus a Umeå (Capital Europea de la Cultura), publicada en DVD (Unitel Classica). Així mateix, ha interpretat el paper protagonista de *Manon Lescaut* a l'Òpera Nacional Danesa.

Ha actuat en concert amb l'Orchestre National de Lilla (*Quatre últimes cançons* de Strauss), Orquestra Simfònica de la Ràdio Sueca, Verbier Festival Orchestra, Opéra de Rouen Normandie i Trondheim Symphony Orchestra.

Hanno Müller-Brachmann, baix

© Monika Rittershaus

Es va formar amb Ingeborg Most a Friburg i amb Rudolf Piernay a Mannheim, i va assistir a la classe de lied de Dietrich Fischer-Dieskau a Berlín. Els seus triomfs al Concurs Internacional de Música ARD de Múnic i al certamen Neue Stimmen de Gütersloh el van portar ben aviat a l'Òpera Estatal Unter den Linden de Berlín, on Daniel Barenboim el va contractar quan encara era estudiant. Durant tretze anys hi va interpretar els papers principals de la seva vocalitat. Posteriorment va ser convidat a cantar a les òperes estatals d'Hamburg, Múnic i Viena, així com a La Scala de Milà.

L'artista desenvolupa també una intensa activitat concertística. Entre d'altres, ha obtingut grans èxits en actuacions sota la direcció de directors destacats, com Ádám Fischer, Daniel Harding, Gianandrea Noseda, Andris Nelsons, Vladimir Jurowski, Kirill Petrenko, Sir Simon Rattle i Bernard Haitink. Aquesta temporada la seva agenda inclou *La nit de Walpurgis* de Mendelssohn a Madrid, sota la batuta d'Andrés Orozco-Estrada; la *Missa solemnis* de Beethoven a La Scala de Milà, sota la direcció de Tugan Sokhiev, i com a Fafner de *Siegfried* de Wagner, sota la direcció de Kent Nagano, a Praga, París, Colònia i Lucerna, entre altres ciutats.

Paral·lelament a la carrera com a cantant, el baix-baríton és professor de cant a la Hochschule für Musik de Karlsruhe, membre de jurats de concursos internacionals i president de Cantus Juvenum Karlsruhe e.V., un cor infantil i juvenil que ofereix formació personalitzada a uns dos-cents infants i adolescents.

Budapest Festival Orchestra

© Akos Stiller

El somni d'Iván Fischer es va fer realitat quan, juntament amb Zoltán Kocsis, va fundar la Budapest Festival Orchestra (BFO) l'any 1983.

Gràcies al seu enfocament innovador en la música i a la dedicació dels músics que la integren, ha esdevingut l'orquestra més jove a formar part de les deu millors orquestres simfòniques del món. A més d'actuar a Budapest, ho fa habitualment en algunes de les sales de concerts més importants del panorama internacional i també està present a plataformes globals d'estríming. En la seva trajectòria ha estat reconeguda amb tres premis Gramophone: els anys 1998 i 2007 el jurat professional de la publicació li va atorgar el premi al millor enregistrament, i el 2022, per votació popular, va esdevenir Orquestra de l'Any. Els seus èxits més considerables estan relacionats amb Mahler: l'enregistrament de la *Simfonia núm. 1* fou nominada als Grammy 2013.

A més d'aquests èxits discogràfics i les seves aclamades gires, la BFO també s'ha convertit en una orquestra de prestigi internacional amb la seva sèrie de concerts innovadors. Els Concerts Cocoa, aptes per a autistes, els Concerts Sorpresa –valorats també als BBC Proms–, així com maratons musicals, les actuacions informals de Música de Mitjanit adreçades a joves i adults, a més de concerts a l'aire lliure a Budapest, Setmanes Comunitàries gratuïtes i el festival Bridging Europe (Estant ponts a Europa), coorganitzat amb el Müpa Budapest, seu de l'orquestra a la capital hongaresa, són cadascun únics en el seu vessant. Una altra característica especial de l'orquestra és que els membres formen habitualment un cor als seus concerts.

Cada any, en col·laboració amb la Iván Fischer Opera Company, Müpa Budapest, Festival d'Òpera de Vicenza i Festival dei Due Mondi de Spoleto, també fa pujar a l'escenari una producció operística, títols que han estat convidats al Mostly Mozart Festival de Nova York, Festival Internacional d'Edimburg i a l'Elbphilharmonie d'Hamburg; el 2013 *Le nozze di Figaro* va encapçalar la llista de millors esdeveniments de música clàssica de l'any segons el «New York Magazine».

El Festival d'Òpera de Vicenza, fundat també per Iván Fischer, es va inaugurar el 2018 al Teatro Olimpico de la ciutat.

Al 2024, la European Orchestra Academy (EOA) va ser fundada en col·laboració d'Iván Fischer, la Budapest Festival Orchestra i la Jove Orquestra de la Unió Europea (EUYO).

Budapest
Festival Orchestra

Patrocinador de les gires europees de la BFO:

with the generous support of
Aline Foriel-Destezet

Iván Fischer, director

© Marco Borggreve

Va estudiar piano, violí i violoncel a Budapest, abans d'incorporar-se a la llegendaria classe de direcció de Hans Swarowsky a Viena. Després de dos anys com a assistent de Nikolaus Harnoncourt va iniciar la seva carrera internacional en guanyar el concurs de direcció de la Fundació Rupert de Londres.

Considerat un dels músics més visionaris dels nostres dies, a mitjan anys vuitanta va fundar la Budapest Festival Orchestra (BFO). La seva tasca com a titular de la BFO és un dels més grans èxits musicals dels darrers trenta anys. Amb gires internacionals i enregistraments per a Philips Classics i Channel Classics, és un dels directors més cèlebres del món, per a qui tradició i innovació van de bracet.

Ha fundat diversos festivals: Mahlerfest de Budapest, Bridging Europe i Festival d'Òpera de Vicenza. El Fòrum Econòmic Mundial li va atorgar el premi Crystal per les seves fites en el foment de les relacions culturals internacionals.

Ha estat titular de la National Symphony Orchestra (Washington DC), Opéra National de Lió i Konzerthausorchester de Berlín. Després de col·laborar durant dècades, la Royal Concertgebouw Orchestra el va nomenar director convidat honorífic. És convidat habitual de la Berliner Philharmoniker, Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks i New York Philharmonic. El juliol del 2024 va ser nomenat director titular de l'European Union Youth Orchestra.

Va fundar la Fischer Opera Company i les seves produccions han estat rebudes amb gran èxit a Hamburg, Nova York, Edimburg, Abu Dhabi, Berlín, Ginebra i Budapest.

Compositor ben actiu des del 2004, la seva òpera *The red heifer* va ser notícia arreu del món; l'òpera infantil *The Gruffalo* ha gaudit de nombroses reposicions a Berlín, i *Eine deutsch-jiddische Kantate*, la seva obra més representada, s'ha escoltat i enregistrat a diversos països.

Va fundar la Societat Hongaresa Mahler i és patró de l'Acadèmia Britànica Kodály. El president d'Hongria li va concedir la Medalla d'Or i el govern francès el va distingir com a Cavaller de les Arts i les Lletres. El 2006 fou condecorat amb el Premi Kossuth hongarès, el 2011 va recollir el Premi de Música de la Royal Philharmonic Society i el Premi Ovatie holandès, i el 2013 fou nomenat membre honorífic de la Royal Academy of Music de Londres. Iván Fischer és, igualment, ciutadà d'honor de les ciutats de Budapest i Vicenza.

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Text

Richard Wagner (1813-1883)

Escena final de l'acte III de *La valquíria*

Dritten Szene

Brünnhilde

War es
so schmähdich, was ich verbrach, T
dass mein Verbrechen so schmähdich du bestrafst?
War es so niedrig, was ich dir tat,
dass du
so tief mir Erniedrigung schaffst?
War es so ehrlos, was ich beging,
dass mein Vergehn nun
die Ehre mir raubt?
O sag', Vater! Sieh mir ins Auge:
schweige den Zorn, zähme die Wut,
und deute mir hell die dunkle Schuld,
die mit starrem Trotze dich zwingt,
zu verstossen dein trauestes Kind!

Wotan

Fra'g deine Tat,
sie deuter dir deine schuld!

Brünnhilde

Deinen Befhl führte ich aus!

Wotan

Befahl ich dir,
für den Wälsung zu fechten?

Brünnhilde

So hiessst du mich
als Herrscher der Wal!

Tercera escena

Brünnhilde

*Tan ignominiós fou el que vaig perpetrar,
que an ignominiosament castigues el meu
delicte?
Tan baix fou el que vaig fer,
que m'apartes humiliant-me tan
profundament?
Tan deshonorós fou el que vaig iniciar,
que la meva falta em roba ara
l'honor?
Oh, digues, pare! Mira'm als ulls:
calma la còlera, modera el furor,
i explica'm clarament la fosca culpa
que et força amb una obstinació inflexible
a rebutjar la teva filla més estimada!*

Wotan

*Estudia la teva acció,
ella t'explicarà la teva falta!*

Brünnhilde

Vaig complir la teva ordre!

Wotan

*Et vaig manar
que lluitessis per al Wälsung?*

Brünnhilde

*Això em vares manar
com a déu de les batalles!*

Wotan

Doch meine Weisung nahm ich wieder
zurück!

Brünnhilde

Als Fricka den eignen Sinn dir entfremdet;
da ihrem Sinn du dich fügtest,
warst du selber dir Feind.

Wotan

Dass du mich verstanden, wähnt' ich,
und strafte den wissenden Trotz:
doch feig und dumm dachtest du
mich!
So hätt' ich Verrat nicht zu rächen; so
gering wärst du meinem Grimm?

Brünnhilde

Nicht weise bin ich,
doch wußt' ich das ein
daß den Wälsung du liebtest.
Ich wußte den Zwiespalt, der dich
zwang,
dies eine ganz zu vergessen.
Das andre mußttest einzig du sehn,
was zu schaun so herb schmerzte dein
Herz:
daß Siegmund Schutz du versagtest.

Wotan

Du wusstest es so,
und wagtest dennoch den Schutz?

Wotan

Però després vaig retirar la meva ordre!

Brünnhilde

*Quan Fricka et va alienar el pensament;
en sotmetre't al seu pensament,
et convertires en el teu propi enemic.*

Wotan

*Em pensava que m'havies entès,
i vaig castigar la provocació conscient;
però tu em prengueres per un covard i un
neci!
No havia de venjar la traïció?,
tan insignificant eres per a la meva
còlera?*

Brünnhilde

*Jo no soc sàvia,
però sabia una cosa:
que tu estimaves el Wälsung.
Coneixia el dilema que t'obligava,
a oblidar-lo completament.
Havies de contemplar només a l'altre,
cosa que afligia molt cruelment el teu
cor;
haver de negar la teva protecció a
Siegmund.*

Wotan

*Sabies això,
i malgrat tot, vares gosar protegir-lo?*

Brünnhilde

Weil für dich im Auge das eine ich
hielt,
dem, im Zwange des andren
schmerzlich entzweit,
ratlos den Rücken du wandtest
Die im Kampfe Wotan den Rücken
bewach
die sah nun das nur, was du nicht
sahst:
Siegmond musst' ich sehn.
Tod kündend trat ich vor ihn,
gewahrte sein Auge, hörte sein Wort;
ich vernahm des Helden heilige Not;
tönend erklang mir des Tapfersten
Klage:
freiester Liebe furchtbares Leid,
traurigsten Mutes mächtigster Trotz!
Meinem Ohr erscholl, mein Aug'
erschaute,
was tief im Busen das Herz
zu heiligem Beben mir traf.
Scheu und staunend stand ich in
Scham.
Ihm nur zu dienen konnt' ich noch
denken:
Sieg oder Tod mit Siegmund zu
teilen:
dies nur erkannt' ich zu kiesen als
Los!
Der diese Liebe mir ins Herz
gehaucht,
dem Willen, der dem Wälsung mich
gesellt,
ihm innig vertraut, trotzt' ich deinem
Gebot.

Brünnhilde

*Perquè jo només tenia davant dels ulls
la coacció per a l'altre
de qui dolorosament te n'allunyava,
i al qui tombaves l'esquena desconcertat.
La que en el combat protegeix l'esquena
de Wotan
només veié el que tu no veies:
m'havia de presentar a Siegmund.
Vaig aparèixer davant seu per anunciar-
li la mort,
vaig veure els seus ulls, vaig sentir les
seves paraules;
vaig captar el sacre destret de l'heroi;
vaig percebre la contrarietat més
coratjosa;
la pena espantosa del més lliure dels
enamorats,
la forta revolta del més trist dels
desgraciats!
Ressonà en les meves orelles, els meus ulls
veieren,
el que em feu tremolar santament
en el fons del meu cor.
Estava allà tímida, meravellada i
avergonyida,
tot i que només pensava a servir-te:
Compartir amb Siegmund la victòria o
la mort,
només això li podia triar com a destí!...
El que m'havia insuflat aquest amor en
el cor,
el voler que em va ajuntar al Wälsung,
sent-te íntimament fidel, em va fer
contradir la teva ordre!*

Wotan

So tatest du,
was so gern zu tun ich begehrt,
doch was nicht zu tun die Not
zwiefach mich zwang?
So leicht wähnstest du Wonne des
Herzens erworben,
wo brennend Weh' in das Herz mir
brach,
wo grässliche Not den Grimm mir
schuf,
einer Welt zuliebe der Liebe Quell
im gequälten Herzen zu hemmen?
Wo gegen mich selber ich sehrend
mich wandte,
aus Ohnmachtschmerzen schäumend
ich aufschoss
wütender Sehnsucht sengender
Wunsch
den schrecklichen Willen mir schuf,
in den Trümmern der eignen Welt
meine ew'ge Trauer zu enden:
da labte süß dich selige Lust;
wonniger Rührung üppigen Rausch
enttrankst du lachend der Liebe
Trank,
als mir göttlicher Not nagende Galle
gemischt?
Deinen leichten Sinn lass dich denn
leiten:
von mir sagtest du dich los.
Dich muss ich meiden,
gemeinsam mit dir nicht darf ich Rat
mehr
getrennt, nicht dürfen traut wir mehr
schaffen:
so weit Leben und Luft
darf der Gott dir nicht mehr begegnen!

Wotan

*Així feres
el que jo hauria fet amb tant de goig,
i que la necessitat m'obligà a no fer?
Tan fàcils de guanyar creies tu les delícies
de l'amor
en tant que un amor ardent em trencava
el cor,
i una necessitat atroç em feia, rabiós,
per a bé d'un món, aturar
la font de l'amor en el meu cor torturat?
Quan em vaig girar contra mi mateix
consumint-me rabiós per la meua
impotència,
el foc ardent que em despertà
la voluntat terrible d'enterrar
entre les runes del meu propi món
la meua eterna tristesa;...
Tu gaudies feliç d'un consol celestial;
embriagada d'alta emoció,
beviessomrient el vas de l'amor,
mentre la meua necessitat divina em
rosegava la bilis?
Deixa't guiar, doncs, pel teu enteniment
despreocupat:
et declarares separada de mi.
T'haig d'evitar,
no puc deliberar més amb tu des
d'ara;
separats, no podrem fer res més de comú
acord.
Mentre tinguis vida i aire
el déu no podrà trobar-se més amb tu!*

Brünnhilde

Wohl taugte dir nicht die tör'ge Maid,
die staunend im Rate nicht dich
verstand,
wie mein eigner Rat nur das eine mir
riet:
zu lieben, was du geliebt.
Muss ich denn scheiden und scheu
dich meiden,
musst du spalten, was einst sich
umspannt,
die eigne Hälfte fern von dir halten,
dass sonst sie ganz dir gehörte,
du Gott, vergiss das nicht! oh déu,
Dein ewig Teil nicht wirst du
entehren,
Schande nicht wollen, die dich
beschimpft:
dich selbst liessst du sinken,
sähest du dem Spott mich zum Spiel!

Wotan

Du folgtest selig Liebe Macht:
folge nun dem, den du lieben musst!

Brünnhilde

Soll ich aus Walhall scheiden,
nichtmehrmit dir schaffenundwalten,
dem herrischenMannegehorchenfortan:
dem feigenPrahlergibmichnichtpreis!
Nichtwertlosseier, der michgewinnt.

Wotan

Von Walvater schiedest du -
nicht wählen darf er für dich.

Brünnhilde

*No et va servir, doncs, la noia rebel,
que, embadalida, no entengué el teu
consell,
la meva intel·ligència només m'aconsellà
una cosa:
estimar el que tu estimaves...
Si m'haig de separar de tu, doncs, i,
evitar-te espantada,
si has de rompre el que abans era
irrompible,
mantenir lluny de tu la teva pròpia
meitat,
que a més et pertanyia del tot,
oh déu, no m'oblidis!
No deshonoris la teva part eterna,
no vulguis que la vergonya la ultratgi!
Tu mateix t'enfonsaries,
veient-te objecte del meu escarni!*

Wotan

*Et vas sotmetre feliç al poder de l'amor:
doncs segueix ara el que hauràs
d'estimar!*

Brünnhilde

*Si haig d'abandonar el Walhalla,
no actuar i dominar més amb tu,
i obeir des d'ara un home autoritari:
no em donis com a premi un covard
fanfarró!
Que no sigui indigne el qui em guanyi.*

Wotan

*T'has separat del Pare dels Combats...
ell no pot elegir per tu.*

Brünnhilde

Du zeugtest ein edles Geschlecht;
kein Zager kann je ihm entschlagen:
der weihlichste Held - ich weiss es
entblüht dem Wälsungenstamm!

Wotan

Schweig' von dem Wälsungenstamm!
Von
dir geschieden, schied ich von ihm:
vernichten musst' ihn der Neid!

Brünnhilde

Die von dir sich riss, rettete ihn.
Sieglinde hegt die heiligste Frucht;
in Schmerz und Leid,
wie kein Weib sie gelitten,
wird sie gebären, was bang sie birgt.

Wotan

Nie suche bei mir Schutz für die Frau,
noch für ihres Schosses Frucht!

Brünnhilde

Sie wahret das Schwert,
das du Siegmund schufest.

Brünnhilde

*Tu engendrades un noble llinatge;
mai un covard podrà néixer
d'ell:
l'heroi més sagrat –ho sé–
florirà del tronc dels Wälsungs!*

Wotan

*No parlis del llinatge dels Wälsungs!
Al separar-me de tu, em vaig separar
d'ell;
l'enveja exigeix aniquilar-lo!*

Brünnhilde

*Al separar-me de tu, l'he
salvat.
Sieglinde duu el fruit més sagrat;
entre dolors i penes,
com cap dona ha mai sofert,
donarà a llum el que salvà temerosa.*

Wotan

*No busquis mai en mi protecció per la
dona,
ni per al fruit del seu ventre!*

Brünnhilde

*Ella conserva l'espasa
que vares fer per a Siegmund.*

Wotan

Und das ich ihm in Stücken schlug!
Nicht streb', o Maid, den Mut mir zu
stören;
erwarte dein Los, wie sich's dir wirft;
nicht kiesen kann ich es dir!

Doch fort muss ich jetzt, fern mich
verziehn;
zuviel schon zögert' ich hier;
von der Abwendigen wend' ich mich
ab;
nicht wissen darf ich, was sie sich
wünscht:
die Strafe nur muss vollstreckt ich sehn!

Brünnhilde

Was hast du erdacht,
dass ich erdulde?

Wotan

In festen Schlaf verschliess' ich dich:
wer so die Wehrlose weckt,
dem ward, erwacht, sie zum Weib!

Brünnhilde

Soll fesselnder Schlaf fest mich
binden,
dem feigsten Manne zur leichten
Beute:
dies eine muss du erhören,
was heil'ge Angst zu dir fleht!
Die Schlafende schütze
mit scheuchenden Schrecken,
dass nur ein furchtlos freier Held
hier auf dem Felsen einst mich fänd'!

Wotan

*I que vaig trencar a
trossos!
No pretenguis, oh donzella, pertorbar el
meu ànim.
Espera el teu destí, tal com et
vingui;
no te'l puc escollir!*

*Però ara he de marxar, lluny, a esbargir-
me;
ja he dubtat massa aquí;
m'aparto de l'esgarriada;
no haig de saber el que desitja:
ara només vull veure complert el seu
càstig!*

Brünnhilde

*Quin càstig has
decidit
que pateixi?*

Wotan

*Et reclouré en un son profund:
qui et desperti indefensa,
et farà, al despertar-te, la seva muller!*

Brünnhilde

*Si m'has d'entregar al son,
víctima fàcil del més covard dels homes,
una cosa m'has de concedir,
i t'ho demano solemnement!
Protegeix la dorment
amb horrors espantosos,
que només un heroi, lliure i sense cap por,
em trobi un dia aquí, a la roca!*

Wotan

Zu viel begehrt du,
zu viel der Gunst!

Brünnhilde

Dies eine musst du erhören!
Zerknicke dein Kind, das dein Knie
umfasst;
zertritt die Traute, zertrümmre die
Maid,
ihres Leibes Spur zerstöre dein
Speer:
doch gib, Grausamer, nicht
der grässlichsten Schmach sie preis!

Auf dein Gebot entbrenne ein Feuer;
den Felsen umglühe lodernde Glut;
es leck' ihre Zung', es fresse ihr
Zahnden Zagen,
der frech sich wagte,
dem freislichen Felsen zu nahn!

Wotan

*Demanes massa,
és massa honor!*

Brünnhilde

*Almenys m'has de concedir això!
Aixafa la teva filla, que s'abraça als teus
genolls;
trepitja la fidel, destrueix la donzella,
que la teva llança esborri qualsevol rastre
del seu cos.
Però no li facis, cruel,
l'oprobri més ultratjant com a premi!*

*Ordena que s'encengui un foc;
que una flamarada ardent envolti la
roca;
que llepi la seva llengua, i mosseguin les
seves dents
al covard que gosi, insolent,
acostar-se a l'horrorós penyal!*

Wotan

Leb' wohl, du kühnes, herrliches
Kind!
Du meines Herzens heiligster Stolz!
tu,
Leb' wohl! Leb' wohl! Leb' wohl!
Muss ich dich meiden,
und darf nicht minnig
mein Gruss dich mehr grüssen;
sollst du nun nicht mehr neben mir
reiten,
noch Met beim Mahl mir reichen;
muss ich verlieren dich, die ich liebe,
du lachende Lust meines Auges: 1
ein bräutliches Feuer soll dir nun
brennen,
wie nie einer Braut es gebrannt!
Flammende Glut umglühe den Fels;
mit zehrenden Schrecken scheuch' es
den Zagen;
der Feige fliehe Brünnhildes Fels!

Wotan

*Adeu-siau, valenta, magnífica
filla!
Tu, l'orgull més sagrat del meu
cor!
Adeu-siau! Adeu-siau! Adeu-siau!
T'haig d'evitar,
i no tornar-te a veure
ni saludar-te mai més;
mai més has de cavalcar al meu costat,
ni presentar-me l'hidromel en els
banquets;
si t'he de perdre a tu, la que estimo,
la riallera llum dels meus ulls,
que cremi ara un foc nupcial per a tu,
com mai no ha cremat per a cap núvia!
que una flama ardent envolti la roca!
que uns horrors paorosos allunyin els
pusil·lànimes,
que els covards fugin de la roca de
Brünnhilde!*

Denn einer nur freie die Braut,
der freier als ich, der Gott!

Der Augen leuchtendes Paar,
das oft ich lächelnd gekost,
wenn Kampfeslust ein Kuss dir
lohnte,
wenn kindisch lallend der Helden
Lob
von holden Lippen dir floss:
dieser Augen strahlendes Paar
das oft im Sturm mir gegläntzt,
wenn Hoffnungssehnen das Herz mir
sengte,
nach Weltenwonne mein Wunsch
verlangte
aus wild webendem Bangen:
zum letztenmal letz' es mich heut'
mit des Lebewohles letztem Kuss!
Dem glücklichen Manne glänze sein
Stern:
dem unseligen Ew'gen muss es
scheidend sich schliessen.

*Que només un alliberi la núvia,
un més lliure que jo, el déu!*

*Els teus ulls rutilants,
que he besat sovint somrient,
premiant amb un bes les ànsies de
batalla,
quan dels teus llavis d'infant fluïa
la lloança dels herois;
aquests dos ulls radiants
que m'il·luminava sovint en els combats,
quan l'esperança em cremava el cor,
quan els meus anhels aspiraven les
delícies del món
ple d'aspres angoixes:
que per última vegada gaudeixin avui
de l'últim bes de comiat!
Mentre que per a l'home afortunat brilla
la seva estrella,
l'etern desventurat
se n'acomiada cloent-los.*

Denn so Kehrt der Gott sich dir ab,
so küsst er die Gottheit von dir!

Loge, hör'! Lausche hieher!
Wie zuerst ich dich fand,
als feurige Glut,
wie dann einst du mir schwandest,
als schweifende Lohe;
wie ich dich band, bann ich dich heut'!
Herauf, wabernde Lohe,
umlodre mir feurig de Fels!

Loge! Loge! Hieher!

Wer meines Speeres
Spitze fürchtet,
durchschre das Feuer pie!

*Així es separa el déu de tu,
així et treu la divinitat!*

*Escolta, Loge! Vine al meu crit!
Així com et vaig trobar per primer cop,
en forma de foc,
com després una dia et vas escapar
com a flama errabunda,
igual que llavors et vaig lligar, et lligo
avui!
Amunt, flama oscil·lant,
envolta la roca amb foc!*

Loge! Loge! Aquí!

*El qui temi
la meva espasa,
no travessi mai el foc!*

Traducció al català a càrrec de Manuel Capdevila i Font

També et pot interessar...

Concerts Extraordinaris

Dissabte, 29.08.26 – 20 h

Sala de Concerts

—*L'Anell del Nibelung*: selecció de la tetralogia de Richard Wagner

Amb motiu del 40è aniversari del Festival de Peralada.

Catherine Foster, soprano

Klaus Florian Vogt, tenor

Nicholas Brownlee, baix-baríton

Orquestra del Festival de Bayreuth

Pablo Heras-Casado, director

Katharina Wagner, direcció artística del Festival

R. Wagner:

Das Rheingold: Entrada dels déus al Walhalla

Die Walküre: “Ein Schwert verhieß mir der Vater”. Comiat de Wotan: “Leb wohl du kühnes herrliches Kind!”

Siegfried: El murmuri del bosc: “Waldweben”, “Ewig war ich...”

Götterdämmerung. Albada i viatge de Siegfried pel Rin. La mort de Siegfried:

“Brünnhilde, heilige Braut!”, Marxa fúnebre, Escena final: “Starke Scheite schichtet mir dort...”

Preus: de 35 a 210 euros

Mecenes d'Honor

AgrolimenTM

GRUPO euromadi

Sabadell
Fundació

Damm
Fundació

FUNDACIÓ Gandara

Fundació "la Caixa"

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

Occident
Fundación

Santander
Santander
Fundación

HAVAS

Ibercaja

isp
Inversiones y Servicios Publicitarios

Limak

Telefónica

The
NANDO
and ELSA
PERETTI
foundation

Mecenes Protectors

artyplan^{AS}

CASA CURRA
FAVAL

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

camins.cat

COL·LEGI DE
FARMACEUTICS
DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

eurofragance

exea
impact
The Puig Family
Foundation

EY
Shape the future
with confidence

factorenergia

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

Fundación
Dvesta

Fundación
Manuel Lao mlh

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic

MITSUBISHI
ELECTRIC
Changes for the Better

moventia

Nestlé

savills

SEIDOR

VEOLIA

Mecenes col·laboradors

ac
marca
Advancing
in Care

aena
aeroports
per a tu

BALOT
EVENTS
CATERING BARCELONA

CARDONER
GROUP

CHRISTIE'S
INTERNATIONAL REAL ESTATE
BARCELONA

Coca-Cola

Deloitte

endesa

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

illy

GRAU
joleriagrau.com

REIG JOFRE

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués Marsiera Joiers – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Centre Odontològic Dígest – Colonial SFL – Fundació Antoni Serra Santamans – Fundació Castell Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia – L'Illa Diagonal – Quadis – Saba – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión – Sesé – Soler Cabot

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Lluís Carulla Font – Amb. Prof. Mark Dybul i Mr. Jason Claire – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralt – Immaculada Juncosa – Isaac Martín Salvà – Juan Molina-Martell Ramis – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

